

Osztályunk a csütörtöki, Szegeden eltöltött napot követően pénteken a város berkein belül maradt, ahol az előzetesen beharangozott esős időjárás helyett szerencsére napsütésben róttuk utunkat.

Az iskolaudvari találkozó után első utunk az Ótemplomba vezetett, ahol előbb

Bán Csaba tiszteletes úr tartott nekünk egy rövid történelmi tájékoztatót régi tárgyakat, leveleket is bemutatva, majd felmehettünk a toronyba, a nagy múltú kilátóhoz. A meredek lépcsőfokokon megérte „felmászni”, hisz gyönyörű, teljes városképes kilátás tárult szemünk elé.

Ezek után a tájházba látogattunk, ahol a hosszas, részletes ismertető mellett bepillantást nyerhettünk a régi élet

szokásaiba, az alacsony szobácskákba, valamint megnézhattunk ódivatú mezőgazdasági eszközöket is. Második osztályfotónk elkészülte után rögtön indultunk is tovább, hisz a Levéltárban már vártak bennünket. Megtudtuk, milyen fontos szerepe is van a megye életében, hiszen olyan adatokat, egykori statisztikákat és megymást őriznek, amely szinte egyedértékű a mai világban. Bemutatták nekünk továbbá a könyvnyomtatás érdekes tudományát, valamint kutakodhattunk egykori családfákban is.

Utolsó előtti állomásunk Hódmezővásárhely legnagyobb muzeális központjába, az Emlékpontba szólított. Itt időnk nagy részét a hallgatóteremben töltöttük, ahol alapos rocktörténelmi tudásra tehettünk szert, hisz a jó hangulatú prezentáció teljesen kimerítette a fogalom tárházát; több táncos kedvű társunk is nagyon érezte a ritmust...

Ennek végeztével még meghallgattunk egy rövid előadást az alagsori részen, majd a már fáradt csapattal a Sarokházban zártuk a kirándulást, ahol stílszerűen bemelegítettünk az ebédre.

Összességében tehát jó hangulatban telt a séta, s ami fontosabb, úgy-ahogy sikerült is összeszoknunk, megismernünk egymást.

Nagy Benjámin, 9. b